

Goedenmorgen vrienden.

Wij hebben op deze Zondagen al heel wat onderwerpen besproken die verband hielden met het verleden, met de toekomst, met de stellingen van andere godsdiensten, andere systemen. Helaas komen wij daardoor heel weinig tot het bespreken van onze eigen wereld, onze eigen sfeer en ook ons eigen werk.

Ik zou gaarne op deze zondagmorgen willen beginnen met u een klein inzicht te geven in de systemen, zoals die bestaan in de sferen waarin wij ver-
toeven. U zult zo dadelijk ook begrijpen waarom, want dit heeft een zekere samenhang wederom met uw wereld en uw tijd.

Allereerst dan, wanneer wij overgaan duurt het natuurlijk enige tijd voordat we tot een meer werkzaam leven overgaan. Je moet eigenlijk wennen aan alles wat er op de wereld bestaat, de sfeer dan waarin je leeft en je moet zeker vooral eerst weer leren hoe je b.v. naar beneden toe en naar boven toe voeling kunt opnemen en hoe je daar kunt werken. Is dit gebeurd, dan krijgen we een eigenaardig keuze-systeem. Een ieder kiest voor zichzelf de taken die hij aanvaardt, de gemeenschap waarmee hij samenwerkt, maar dit is volledig afhankelijk van de onderlinge harmonie, die men bereiken kan.

U zoudt misschien denken, dat een vriendengroep dus altijd een vriendengroep blijft, maar dat is helemaal niet zeker. Een ieder gaat uit van hetgeen hem of haar het belangrijkste is. Voor sommigen is dat een filosofisch beeld, voor anderen is dat een geloofsbeeld. Er ontstaan dus groepen, die elk een zeer eigen inzicht hebben en een zeer eigen methode a.h.w. van denken en werken.

Eerst veel later en in veel hogere sferen is een overbrugging tussen deze groepen mogelijk, die vooral in de eerste periode van hun uiting vaak haast vijandig tegenover elkaar staan. Deze groepen kunnen we verder dan nog onderscheiden in groepen, die hoofdzakelijk op aarde werken, die alle werkzaamheden doen en die alleen in de sferen werken.

Voor al die groepen echter geldt: Wie een zekere tijd gewerkt heeft voor anderen, bereikt hierdoor contact met het hogere. Dit contact met het hogere kan worden omgezet in lering. De lering wordt meestal ontvangen in eigen sfeer, dus niet zoals u misschien denkt dat we naar een hogere sfeer gaan om daar lering te ontvangen. Vooral in het begin ontvangen we die lering in onze eigen wereld, maar wel door wezens, die zelve reeds een veel hogere peil bereikt hebben.

Deze lering mag misschien het best omschreven worden als een gemeenschappelijk denken. De gedachten van degenen, die leren, worden door de leermeester geleid. Ten groot gedeelte dus van hetgeen men zich realiseert, is a.h.w. verborgen in het eigen ik. Om een bekende slagzin op dat terrein even aan te halen: "Het is een schatkamer, die men zorgvuldig moet doorzoeken, opdat met wete wat daarin al verborgen is."

Dit systeem van bewustwording wordt gevolgd gedurende de eerste periode. Alle activiteiten zijn ofwel onbelangrijk, dan wel een zeer klein deel van een grote taak, geleid op een veel hoger niveau.

Terst wanneer men zich gaat vrijmaken van de vormenwereld, zal men, nog steeds blijvende binnen de groep die men gekozen heeft en de taak die men gekozen heeft, een werkelijk contact krijgen met vele levenskrachten en werkingen, die men tot op dit ogenblik niet eens heeft beseft. De lering krijgt een ander karakter. Zij wordt niet meer alleen een gezamenlijk denken, zij wordt ook een assimileren van nieuwe feiten.

Degeen, die in deze toestand verkeert, kan dan ook met grote mogelijkheden op succes werken op aarde of in elke duistere sfeer, die niet zo zeer harmonisch is met zijn wezen dat hij erdoor bedreigd wordt, niet zo disharmonisch is, dat hij ze niet kan aanvaarden. Het is vanuit deze sferen, dat het meeste werk wordt verzet op aarde. Een zeer groot gedeelte van de geesten die op aarde spreken en dit doen vanuit een hoger principe, dus niet alleen maar voor zichzelf, behoren tot degenen die die vormloze werelden betreden hebben. Zij

worden geleid door hun leermeesters, inderdaad, maar daarnaast bestaat voor hen een typisch en sterk toenemend persoonlijk contact met wat je het goddelijke kunt noemen.

Er is dus een aanvoelen van iets van een cosmische waarde, waaraan een elk voor zichzelf uiting moet geven, die een ieder voor zichzelf persoonlijk beleeft. De taken worden vaak zwaarder in deze tijd.

Om u een voorbeeld te geven: Het is veel moeilijker om een vooropgezet onderwerp te behandelen in een séance, dan vragen te beantwoorden. Vragen is een wisselwerking, oorzaak-en-gevolg-werking, waarbij men zelve over het algemeen slechts een kleine hoeveelheid energie nodig heeft. Het behandelen van een onderwerp echter betekent het aanvoeren van eigen gedachten, het omzetten daarvan in een stoffelijke vorm, enz.

De taak wordt nog zwaarder, wanneer zij betekent het trachten banden te leggen tussen cosmos en b.v. de mens of een andere sfeer. Dit kan alleen geschieden door een beroep te doen op deze innerlijke krachtbron, maar, en nu komt hetgeen voor u misschien belangrijk is, deze krachtbron uit zich niet altijd precies gelijk.

Ons leven, ons wezen en werken, wordt dus zeker voor zover dit een manifestatie op aarde betekent, voor een groot gedeelte beïnvloed door de geaardheid, die de cosmische kracht op dit ogenblik heeft voor ons. Deze geaardheid zouden we kunnen vergelijken met wat u noemt de cosmische periode, dus b.v. aquarius, ram, stier, vissen, enz. Zo is de werking van de geest op aarde direct gebonden aan het tijdperk.

Deze binding is logisch, wanneer u er even over nadenkt, want nu weten we wel dat een heerser van Aquarius inderdaad een afzonderlijke geest is, - noemt u het een aartsengel als u wilt- maar deze aartsengel is in zijn wezen een uiting, een direct facet van het goddelijke. Het betekent dat voor alles wat nog met werelden van mensen en leven in verband staat, God zich op dit ogenblik juist in deze vorm openbaart.

Het zal duidelijk zijn, dat elke activiteit die met de mens in betrekking staat en met datgene wat uit de mens overblijft wanneer hij dood gaat, dus in het teken van Aquaris staat.

Nu was de afgelopen periode er één waarin een zekere gezapigheid bestond. De neiging tot materialisme zien wij ook sterk tot uiting komen in de eerste manifestaties van het spiritualisme of spiritisme, waar de taak daar klaarblijkelijk het best kon worden volbracht via klopsignalen, dansende tafels of zelfs materialisaties. Van deze verschijnselen zult u in de komende tijd steeds minder te horen krijgen. Het behoort niet meer tot de taak, die men volbrengen kan op aarde onder de krachtige invloed van de nieuwe heerser, zodat men uit eigen krachten daartoe slechts onvolledig in staat zijnde, zich zal gaan beperken tot andere werkwijzen. Ik mag aannemen, dat ik tot zover duidelijk ben?

Wat geldt voor de mens, geldt voor de geest, wat geldt voor de geest, geldt voor de mens. Alleen de zuiver stoffelijke normen en beperkingen kunnen voor de geest nooit van kracht zijn. Verder bestaat er een volkomen gelijkheid. In deze gelijkheid zullen alle differentiaties alleen kunnen optreden aan de hand van geestelijk peil, dus het bereikte geestelijk niveau, de innerlijke bewustwording.

Dan mag ook wel worden gezegd, dat voor de mens zowel als voor de geest, dus een neiging zal bestaan om steeds naar het vergeestelijkte, naar het abstracte over te gaan.

Was de nadruk op het directe verschijnsel in de afgelopen tijd zeer groot, in de toekomst zal meer en meer moeten worden gezocht naar contact van geest tot geest en deze contacten zullen zover mogelijk op den duur woordloos dienen te geschieden.

Nu bestaat er een groep in de geest, laten we daarvoor als voorbeeld onze eigen groep nemen, O.D.V. Deze groep heeft zich tot op heden gebaseerd op bepaalde materiële verschijnselen. Zij moest dit doen en zij moest zich aanpassen b.v. bij materiële wetenschappen, materiële logica. Maar naarmate de tijd van Aquaris verder gaat, zal, ook al gezien de lering die men ontvangt

die ook deze nieuwe tendens heeft, de kracht waaruit men werkt die die nieuwe tendens heeft, meer en meer zich gaan werpen op het abstractere. Tussen abstractie echter en materialisme a.h.w. een sterk stoffelijk redelijk zijn, ligt een zeer grote afstand.

Ik zou u dan ook op deze morgen niet alleen een beeld willen geven van onze wereld, maar ook wat er vanuit die wereld kan gaan gebeuren. Wanneer we stellen dus dat de materialistische vorm langzaam maar zeker wordt achtergelaten, betekent dit ook dat in alle werkingen men meer en meer vanuit de geest gaat denken en redeneren. Het betekent dat voor de geest de stof, de materie, meer en meer een te verwaarlozen factor wordt, iets bijkomstigs dat ten hoogste gebruikt wordt om de geest en haar eigen instellingen verder uit te drukken.

Dan zal ook voor u de nadruk van geestelijke krachten en bereikingen, geheel verschillend komen te liggen. Ge zult niet alleen in uw innerlijke leering, uw bewustwording, u moeten afwenden van de stoffelijke rede van de wetenschappelijke kant, nee, ge zult ook in het werken met geestelijke krachten het geestelijk element naar voren moeten laten treden en ge zult daarbij ongetwijfeld ook op aarde een benadering krijgen van de werkwijze, die reeds in vele sferen op het ogenblik gebruikelijk is.

Ik wil u hierbij een voorbeeld geven van genezing, verder van gedachten overbrenging en ten laatste nog dus van gewoon een onderling leren of een onderling contact.

Genezing was tot nu toe in de meeste gevallen een bijna fysiek overbrengen van krachten. Hierbij was het materiële deel van het wezen zó belangrijk, dat in 9 van de 10 gevallen, zelfs indien de geest van een zieke b.v. ingeschaakend kon worden, toch krachten werden gezonden, die alleen direct door het lichaam ontvankelijk waren.

Op het ogenblik begint zich de neiging reeds te openbaren om over te gaan tot wat men noemt geestelijke genezing, d.w.z. een inwerken op de psyche waarbij het laagste deel dat beroerd wordt, door deze invloeden eigenlijk de gedachte, de mentale wereld is. De verdere werkingen klinken dan wel door de lagere voertuigen naar de stof heen. Alle kracht wordt meer en meer gezonden in een hoger niveau, dus op een hoger trillingsgetal, als u zo wilt zeggen. Deze kracht wordt meer intens en geconcentreerd gegeven, maar belangrijk is dat de mens zelve deze gaat verwerken en dat kan hij door geestelijke afstemming.

Zo zult u zien, dat in de komende tijd geestelijke genezing op aarde altijd weer gaat beantwoorden aan dezelfde eis van contact tussen geest en lichte sfeer en uit, laten we zeggen, een schemersfeer. Ook daar immers is noodzakelijk een bewuste aanvaarding voor dit contact, een vrijwording uit het duister, met zich mee te brengen.

In de tweede plaats overbrenging van gedachten, enz. Tot op heden heeft de geest zich hoofdzakelijk getracht te wenden tot de mens met redelijke wetenschappelijke begrippen. Hij heeft daarbij altijd weer de moeite gedaan zich aan te passen en uit te gaan b.v. van een godsdienstig concept. Men is daardoor, in zeer vele gevallen althans, vastgelopen in vaste frasen. Het is duidelijk, dat dit niet al te wenselijk is en dat dit op den duur moet veranderen.

Nu komt deze nieuwe invloed. Deze kan geen vaste terminologie of fraseering meer aanvaarden. Ja, wat meer is, het is bijna niet meer mogelijk de werkelijke krachten en begrippen direct in woorden weer te geven. Als er nog gesproken wordt op een séance, zal datgene wat tussen de regels ligt, veel belangrijker zijn dan hetgeen dus direct gezegd wordt. Zo ook met de gedachtencontacten.

Er is een tijd geweest dat inspiratie naar de mens (een directe gedachtenoverbrenging dus) in die mens een volledig onbewuste keuze van woorden veroorzaakte en een directe en bijna letterlijke weergave van het geestelijk gezonde tot stand bracht. Op het ogenblik echter begint meer en meer de behoefte te komen om dit zelf te formuleren. Daarbij mankeert het bij heel veel mensen aan vlotheid. Zij zijn niet in staat hetgeen zij innerlijk ervaren en voelen op de juiste wijze te transformeren. Zij komen daardoor tot een verkeerd soort plechtstatigheid misschien, maar niet tot een weergave. Op den duur zal het erom gaan

een innerlijk gevoel te ontvangen dat een zeer complex beeld van gedachten en realisaties kan inhouden dus en deze gevoelswereld over te brengen, omdat alleen zó een werkelijke communicatie van geest tot geest mogelijk is. Een communicatie, die verder gaat als het zuiver stoffelijk aspect.

Nu, dan zult u begrijpen, dat het bij ons in de geest ook ongeveer zo gaat. In het verleden was vorm-projectie vooral in de vormkennende sferen een van de meest bekende beelden van direct contact. Men wilde met elkaar spreken, men vormde dus in zich voorstellingen, projecteerde die naar de ander, dan ontving deze ze zo goed mogelijk en zo begreep men elkaar.

Maar op den duur wordt dit abstracter, het is net een soort schilderkunst, het lijkt of het abstracte patronen zijn. Op den duur zal de communicatie, zelfs in vormkennende sferen, zodra ze hogere onderwerpen of krachten betreft, eerder zijn een soort van variërend licht, een bepaalde variant van verschillende frequenties, dan een kenbaar beeld. Wij moeten de innerlijke weerklank vinden, waardoor we verder kunnen gaan.

Ten laatste: Alle manifestaties van de geest in een lagere wereld, ook in de uwe, gaan voor haar gepaard met een zekere overdracht van krachten en een zeker verlies van krachten. Naarmate we direct meer vormen aannemen, zullen we meer kracht kwijt raken. Wanneer ik naar een lagere sfeer ga b.v. en mij daar een voertuig bouw precies zoals iedereen in die sfeer heeft, dan betekent dit voor mij, dat ik een grote hoeveelheid kracht in dit voertuig moet leggen, dat ik mijn eigen levenskracht en energie voortdurend aan dit voertuig moet geven, terwijl ik gelijktijdig sterk beperkt wordt in mijn opvangen van levenskrachten van buitenaf. Indien ik echter mijzelf vluchtig, dus als een schip toon, dan is dat al veel minder. Zou ik in staat zijn mijn beeld alleen in het bewustzijn van de aanwezigen te projecteren, dan zou ik mijzelf kunnen blijven met volledige kracht.

In alle contact en alle communicatie zal men in deze komende tijd, onder dit nieuwe facet a.h.w. van het goddelijk licht, moeten overgaan tot juist dit. Het bijna woordloze contact dat een projectie van het ik in de ander inhoudt, zonder meer.

Mag ik aannemen dat ook dit allemaal duidelijk is? Dan ga ik aan het laatste eindje beginnen van mijn lezing voor vandaag en nu wil ik u erop gaan wijzen wat dit voor u gaat betekenen. U moet er rekening mee houden dat, wanneer dit voor ons in de geest sterk geldt, het bij u een sterk toenemende tendens is. U zult meer en meer gaan leven vanuit gevoelens en u zult minder met redelijkheid rekening houden. Dat betekent dus, dat men in plaats van op zuiver commerciële basis zoals in het verleden b.v. een oorlog te beginnen, het nu vaak op emotionele basis zal doen. Dat men in plaats van dingen te overwegen, impulsief gaat handelen. Dat men, kort en goed, een nieuwe niet omschrijf-bare inhoud gaat openbaren.

Hoe verder de tijd gaat in de richting van Aquarius' volledige heerschappij, hoe sterker die tendenzen toenemen. Begint u dus op het ogenblik nog met rede en emotie te verwarren, zodadelijk zal de emotie alleen gelden en zal de rede hoogstens nog gebruikt worden om er een zekere uitleg voor te vinden. Maar men zal meer en meer toegeven, dit is wat in mij leeft en daarom moet het gebeuren.

Emoties kunnen echter zeer grote krachten opwekken. Angst, geluk, e.d., kunnen de mens, ook lichamelijk, mogelijkheden bieden die hij normaal niet bezit. Hij kan sneller gaan, beter reageren, veel vlugger dingen overzien. Hij kan a.h.w. tijd overwinnen, hij kan veel grotere belasting verdragen en alles wat erbij hoort.

Wanneer dit stoffelijk het geval is, zal dit ook geestelijk het geval zijn, maar men moet meester zijn over zijn emoties, opdat men niet a.h.w. door de emotie gestoord wordt in het volbrengen van hetgeen men als zijn taak gevoelt. Vandaar dat de eerste taak van de mens in de komende tijd wel zal zijn, net zo goed als voor ons in de geest trouwens, om onze beheersing te vergroten, vooral op die vlakken waar redelijk geen contact meer bestaat.

Laat ik een aardig voorbeeld geven, dan kunt u het misschien begrijpen.

Er was eens een aardig meisje, dat huilde. Er kwam een jongeman, haar verloofde naar haar toe en vroeg: "Waarom huil je toch, kind?" Toen zei ze: "Ik huil omdat ik huil, en begin jij er nu niet over te zeuren, want dan huil ik nog veel harder en dan vloek ik erbij ook."

Dit is een typische reactie. Ik huil omdat ik huil. Deze reactie kunt u in uzelf heel vaak verwachten. Ik ben nijdig, omdat ik nijdig ben, niet omdat ik reden heb, ik ben nijdig omdat ik nijdig ben. Of ik ben gelukkig, omdat ik gelukkig ben, punt.

Maar nu is de kwestie, wij moeten voor onszelf dus het contact vinden met de hogere wereld en ook met de lagere werelden, met de stofwereld. Daartoe zullen wij onze emoties moeten kunnen beheersen, zodat ze, zoals ze in ons leven, op een gepaste wijze tot uiting komen.

Hetzelfde is voor de mens noodzakelijk. Een poging om het emotionele leven dus te beheersen, zonder het echter te onderdrukken, is voor de mens erg belangrijk in de komende tijd.

Ten tweede: We hebben in het verleden onnoemelijk veel over God gepraat. Ik zou geneigd zijn hier te verwijzen naar een reeks beschouwingen, die we in cursusvorm hebben gegeven daarover, waarin we getracht hebben alle facetten van het probleem God, want dat is het eigenlijk voor ons, te belichten.

Een God is in feite een gevoel, het is niet iets dat je begrijpen kunt. Wanneer men leert om de beredenering terzijde te stellen, is God een actieve kracht direct in jezelf. Maar deze actieve kracht impliceert een begrip, een weten. Dit weten of begrip kan niet worden omgezet in feiten, dus denkt u nooit, dat u plotseling alwetend kunt worden, maar begrijp zeer wel, dat u, wanneer u deze emotionele inhoud, a.h.w., harmonie met God, innerlijk doormaakt, de kern van alles doorziet.

U zult samenhang en werkingen beter begrijpen. Daarom is het belangrijk, dat u leert ook dit innerlijk gevoel van God ondergaan, in uzelf te cultiveren en wel zo eerlijk en zo oprecht mogelijk, niet op basis van "wij moeten dit doen want er is een reden voor," maar omdat we dat innerlijk voelen als een behoefte, als een noodzaak en er verder niet over praten.

Zo zal een doorzicht geschapen worden, waardoor men de verwarring die ongetwijfeld uit zo'n omstelling voortkomt, gemakkelijk doorziet en daardoor ontrafelen kan waar het nodig is.

Ik wil er u dan ook nog op attent maken, dat in de mens natuurlijk ook - waar deze nieuwe impulsen, deze woordloze impulsen, zo'n grote rol gaan spelen - allerlei geestelijke begaafdheden, die door de rede werden onderdrukt, weer naar voren gaan komen. Weest u niet bang voor die dingen, denkt u niet dat ze onredelijk zijn. Neemt u ze ook niet als volledige werkelijkheid. Ik geloof graag dat u helderziende bent, maar of alles wat u ziet inderdaad is, zoals u het ziet, weet ik niet. Ik geloof dat u helderhorend bent, maar of alles wat u hoort inderdaad precies zo is als u het denkt te horen, is een vraag, enz., enz.

En niet uit van de onfeilbaarheid van uw gaven en beroep u daarop niet, maar ga eerder uit van de eenheid met andere krachten, die een dergelijke begaafdheid voortbrengen. Probeer niet iets te zien of iets niet te zien, tracht daaronder onverschillig te zijn. Laat in uzelf het contact groeien met dit nu nog vage emotionele gebied, dat vreemd genoeg hogere krachten en hogere waarden inhoudt dan de rede alleen. Het houdt n.l. onder meer de wijsheid en het begrip van God in.

Een laatste woord nog over de aarde. Begrijp heel goed dat lering, zoals die gegeven wordt, in sommige tijden direct gegeven moet worden. In andere gevallen echter moet ze a.h.w. geleidelijk gegeven worden als een soort voedsel dat door de mens zelf moet worden verteerd en verwerkt. Wanneer wij contact hebben met een geestelijke leraar, dan is dat, zoals ik reeds zei, vaak een vorm van gezamenlijk denken. Je denkt zelf, maar het is of je uit jezelf allerlei nieuwe mogelijkheden ontdekt, nieuwe waarden ziet en dank zij de sterke leidende eenheid van de meester, daarin een hergroepering tot stand brengt. Deze hergroepering is lang niet altijd hetgeen je het meest aangenaam vindt, laat ik u dat erbij vertellen. Het is helemaal niet een zelf-rechtvaar-

diging of zo, integendeel het is soms vaak, nu ja, ik zou haast zeggen een noodzaak, om jezelf nu eens heel stevig in de hand te nemen en heel gauw een paar dingen te veranderen.

Alles wat lering wordt in de komende tijd, gaat van hetzelfde principe uit en hoe verder de tijd gaat, hoe meer alle lering daarop terecht komt. U moet innerlijk, vanuit uzelve en vanuit heel uw wezen (dus dat betekent in de stof dat stof en geest daar allebei in meewerken) komen tot een zo juist mogelijk erkennen van wat in uzelve leeft en aan de hand van het erkende een zo juist mogelijk aanpassen van uw bewustzijn aan al het andere.

Dit zijn zo eens enkele punten dus over die nieuwe tijd en over onze wereld. Ik hoop niet dat ik u ermee verveeld heb, maar het totaal van deze gegevens zal, wanneer in uzelf bepaalde onbegrijpelijkheden gaan optreden en dat komt natuurlijk nu en dan weleens voor, misschien een verklaring kunnen vormen daarvan.

Mag ik dan besluiten met de opmerking, dat degeen die vreest, het duister tot zich trekt, maar degeen die vreugdig aanvaardt en in waarheid zoekt naar al wat voor hem licht is, te allen tijde het lichte ontmoet op zijn pad, het lichte draagt in zich en uit dit licht de kennis, de beheersing, ja zelfs de cosmische eenheid kan gewinnen, noodzakelijk om een ogenblikkelijke taak te volbrengen en gelijktijdig verder te stijgen tot een eenheid met het goddelijke zelf. Als u daaraan denkt en u vooral nimmer door bezorgdheid of angst laat overheersen, dan geloof ik, dat we op een gegeven ogenblik kunnen zeggen, misschien niet we zitten in dezelfde groep, maar toch wel we zitten eigenlijk in hetzelfde schuitje. We hebben licht, we hebben geluk, we hebben vreugde gevonden, het gaat ons goed en in ons werken voor een grote cosmische eenheid, vinden we zelf de kern van die eenheid meer en meer in en rond ons. En daarmee vrienden is mijn betoog gesloten. Ik dank u wel voor uw aandacht, het woord is aan de volgende spreker.

: - : - :

Goedenmorgen vrienden.

Ja, ik heb haast zo het gevoel of degene, die met een daverend tempo onze wereld en daarbij ook de uwe probeerde te ontleden, een gids was van het geestelijk V.V.V. Want ik vraag me af of u al die dingen, die u hebt gehoord allemaal zult kunnen verwerken. Daarom zou ik graag mijn visie over een paar dingen willen geven. O, maak u geen zorgen, niet lang. Wat gezegd is over verandering van tendenzen dat is wel waar, maar zie je dat nu op aarde precies zo als van uit de geest? Per slot van rekening als je in de geest leeft, dan neem je een hele hoop dingen als van zelf sprekend aan, die voor een mens uit de stof ontstellend zijn en omgekeerd let je helemaal niet op punten, nu ja, die zijn maar bijkomstig voor de geest, die voor iemand op aarde van heel groot belang zijn. Nietwaar, een geest denkt: Een volle portemonnaie of lege, wat voor verschil maakt het uit? Dan zegt de mens in de stof: "Nu, dat zal jij weten, dan moet je maar eens bij ons komen." U begrijpt dus wat ik bedoel.

Stoffelijk gezien, is alles wat gezegd is wel waar, maar het heeft het nadeel dat de geest weet wat er gebeurt, dat die dat direct verwerkt, maar bij u blijft dat voor een groot gedeelte in uw achterhoofd hangen, in uw onderbewustzijn, zo gezegd. Dus u heeft daaraan niet zo direct deel. Het gevolg is dat u uzelf zo nu en dan eens afvraagt of u nu eigenlijk wel gek bent of dat het er nog net mee door kan. Want wat zich daar afspeelt op die achtergrond van uw geest, dat is voor de stof eigenlijk helemaal niet begrijpelijk. Het is niet redelijk. Nu kunt u wel zeggen: "Maar ja de emotie en alles is voor ons toch ook belangrijk," maar redeloze emotie associeert u niet meer met menselijkheid.

En dat is dan het eerste punt waar volgens mij nog wel eens even op gewezen mag worden. Wanneer in u zo van die vreemde gevoelens en drangverschijnselen ontstaan, die u niet helemaal thuis kunt brengen, van die onbestemde vage emoties en angsten, van die gevoelens die je overvallen, dan betekent dat niet dat je gek bent. Dat betekent dan alleen, dat Aquarius aan het

werk is en aangezien die dingen van binnen uit doorwerken, moet je daar maar niet teveel aandacht aan besteden.

Weet u, met die krachten is het precies als met een schilderstuk. Als je probeert die kracht redelijk te omschrijven, dan probeer je ze in stukjes uit elkaar te halen. Als je een schilderstuk ontleedt in zijn verven, dan blijft er van het schilderij niets meer over. Dus wees verstandig. Begrijp dat die dingen nu eenmaal bestaan, dat ze je beroeren en maak je er niet al te druk over. Pas wanneer je tot een direct en intens innerlijk beleven komt, geldt al datgene wat mijn voorganger heeft gezegd te volle. Maar u kunt nu eenmaal niet alleen innerlijk leven, want dan zoudt u niet meer in de gelegenheid zijn de inwendige mens te verzorgen of de uitwendige mens aan de sociale normen te laten beantwoorden.

Dus, u begrijpt al wat ik zeggen wil. Rustig aan daarmee. Alleen, begrijp waar het vandaan komt en let er niet op tot het voor uzelf direct gaat spreken. Zoek er niet naar, want je kunt het niet maken, je kunt het alleen langzaam in jezelf zien en voelen groeien.

Dan is er een tweede punt. Die geest die doet dat allemaal en soms is die geest bijna vijandig t.o.v. andre geesten. Nu kunt u begrijpen, dat de mens in de stof zegt: "Ja, maar gooi dat maar in mijn pet, ik zal het later wel uitzoeken." Maar nu moet je eens zo denken: Er zijn hier op aarde, als ik me niet vergis, onder het begrip Christenen alleen reeds zo'n kleine 300 belangrijke secten en kerkjes. Ik bedoel die groepjes van een man of 100, die rekenen we niet eens mee.

Wanneer je daar gaat luisteren, dan hoor je aan de buitenkant steeds wat anders, maar het essentiële blijft toch gelijk, er is een gelijke basis. Wanneer u gaat luisteren naar de geest, let dan niet op de vorm waarin dat wordt gebracht. Nietwaar, de een klinkt als het Leger des Heils, de volgende als een entertainer en weer een ander als een dominee in ruste. Daar is ieder voor zich, maar de achtergrond van wat ze brengen, heeft wel degelijk een gelijke inhoud en omdat al die geesten ook de gelijke geestelijke invloeden en werkingen ondergaan, zullen bij allen praktisch gelijk bepaalde wijzigingen van die achtergrond optreden. Dus daar had ook wel eens de nadruk op gelegd mogen zijn naar mijn idee. Let bij de geest niet zo zeer op de formulering en zo, let op wat er achter zit, de werkelijke bedoeling.

En dan heb ik zo nog één punt, nu ja dan is de rest van mijn niet bestaande lever af hoor, dan kan ik u met gerust geweten weer overlaten aan de laatste spreker. Alles wat u doormaakt in de stof kunnen we nu wel tot nul reduceren, tot onbelangrijk en bijkomstig verschijnsel, maar zoals ik zoëven reeds zei, voor u is het belangrijk.

Wanneer er zo sterk wordt gesproken over die geestelijke invloeden van Aquarius en al wat erbij hoort, dan zou een mens het idee krijgen dat hij dat lichaam nu maar rustig kan verwaarlozen en dat het er niet zo erg op aan komt. Mag ik even een paar puntjes op deze i zetten.

Alles wat je doet moet voortkomen uit een harmonie tussen stof en geest en daarbij moet u niet letten op de redelijkheid. Net zo min als u op een wandeling het wetboek van strafrecht doorleest om te zien welk paadje u wel of niet mag gaan en hoe. Laat u bewegen in het zoeken naar deze harmonie door hetgeen in u leeft. Een heel belangrijk punt. Wat in u innerlijk bestaat a.h.w., als u dat doet, dan zult u door stof en geest a.h.w. in harmonie te brengen door handeling en denken en gevoel, voor uzelf een perfecte uiting kunnen worden van de kracht van Aquarius. En dat wil dan dus niet zeggen dat u in een aquarium terecht komt of zo, maar dat u de kracht van de Waterman, de gevende en de schenkende, in uzelf ervaart als een rijkdom en vanuit u als een vermogen om deel te hebben aan alle werelden, aan alle stof, aan alle geest.

Dit is voor de mens alleen te bereiken uit een harmonie tussen stof en geest en daarom is de stof voor de mens net zo belangrijk, zou ik zeggen, als de geest. Nu ik die paar punten er even bij heb gehaald, geloof ik met deze toegevoegde noten en glossen mijn bijdragen aan de morgen wel te kunnen besluiten. Zegt u achteraf niet, dat de lichtzinnigheid op de ernst is gevolgd, want de grootste ernst is vaak lichtzinnig, opdat zij in het ontkennen van de vreugde

de mens onthoudt wat hij werkelijk nodig heeft om iets ernstig te kunnen volbrengen.

Zo zou je door kunnen gaan. Zeg alleen voor uzelf: Alle hoge geestelijke waarden, prima, Alles wat in ons werkt, uitstekend, maar wie leeft op de wereld, in de stof, moet zorgen dat ook voor die stof harmonie kan bestaan, Want, neem me nu niet kwalijk, natuurlijk doet de hemel wonderen, maar als je het in de stof niet best kunt vinden, vult u het rijtje zelf maar in.

Zorg er voor, dat alles harmonisch is en als u zo harmonisch bent, dat ik me er niet druk over hoef te maken, dan hoort u helemaal niets meer van me. Op het ogenblik is het, naar ik meen, een voorlopig afscheid. Ik wens u allemaal een prettige zondag en geef het woord over aan de laatste spreker.

;-;-;

Goedenmorgen vrienden.

Het laatste onderwerp is altijd iets waarover uzelf iets te zeggen hebt. Heeft u een bepaald voorstel? Stilte. Een mooi onderwerp ja. Stilte, wat is stilte eigenlijk?

Stilte spreekt vaak luider dan het geluid en het lawaai. Het heeft een eigen taal, een taal die cosmisch is. De stilte vertelt het verhaal van het zijnde en het niet-zijnde tegelijk. De stilte is de uitdrukking van het koninkrijk Gods. Ze is de stem Gods die spreekt in werkelijkheid.

De stilte is a.h.w. het absolute, de evenwichtigheid, het ongestoord harmonies zijn, waarin je voor jezelf beleeft een werkelijkheid, die niet bestaat in al het beperkte van de stof en van de geest.

Stilte. Kan er voor de mens wel stilte zijn? Al ben je nog zo stil van al geluid en al bewegen afgesloten, dan is er nog het ruisen van je bloed als mens, je adem, die nog jaagt en misschien een lichamelijk gevoel van spannen en ontspannen of dat het spierstelsel vraagt met geluid om nieuwe kracht of ander wezen.

Als mens kun je de stilte niet kennen en het is logisch, dat mensen de stilte vrezen, omdat ze niet kunnen gewinnen aan een alleen zijn met zichzelf. Maar als je die stilte eens werkelijk probeert te bezien, probeert te wegen op een schaal van cosmisch evenwicht, een kracht, kom je dan eigenlijk niet tot de conclusie, dat de stilte juist datgene is, wat het "volbracht" betekent? Het vol-einde?

Ik kan me zo voorstellen, dat uw stilte over het algemeen eerder is een aanloop tot beweging, tot geluid. Maar de werkelijke stilte is dat niet. De werkelijke stilte is a.h.w. iets wat ligt achter de harmonie van de sferen en de cosmos.

U moet deze zien als het onbewogene, dat uit zich de beweging baart. De stem die het uiteindelijk woord en de uiteindelijke waarheid spreekt en toch geen evenwicht verstoort. Dan pas vindt u wat stilte werkelijk is.

Ze zeggen weleens: "De stilte is het woord, dat was in het begin" en daarom geloof ik, dat ik over die stilte het best vanmorgen eens zo kan spreken:

Wanneer de sterren in hun dalen en stijgen en dansen door het hemelrijk eindelijk zwijgen,
Wanneer alle sferen met kracht en met leren en heerlijkheid en licht vervuld, verzonken zijn,
Wanneer schuld en deugd^{tegen}elkander opgewogen, zonder mededogen zijn versmolten tot het één, dat werkelijkheid heet,
Wanneer het ik alle dingen, uiteindelijk haast zichzelf vergeet, dan heerst de stilte wel alom en word je rustig in jezelf. De stilte heet je welkom en spreekt met woorden, die zijn als diepste zwijgen en tekent met een licht, dat is duister tegelijk, in je het zegel, het geheim, het verborgene,
het zegel van het koninkrijk, dat was en is en steeds zal zijn.

De stilte is tintelend en vol van kracht, wijn nog niet gedronken, zonnlicht nog niet gezonden uit de kern tot aan de mens. Het is of in de stilte alle schatten van alle tijden zijn bewaard en toch geen enkel zich verroert, geen enkel beeld van het een tot het ander, tot het tijdsbeleven voert en of in stilte zelfs de ruimte sterft;

want al wat in het stille-zijn aan uiterlijkheid men derft, het is het ondergaan van eeuwigheid.

Eeuwigheid, dat is de stilte. Stilte is het woord van God. Stilte is het loon van overwinning op leven, werken.

Stilte is het waar begrijpen; het is vrede en een vreugde onbegrensd. Maar wie de stilte kan betreden, hij is ontmenst en meer, geworden, ^{ten men} Dit wat hij heeft geleden en ervaren, uit de vreugde van vele jaren, tezamen opgebouwd, zijn wezen niet meer vertrouwd, dat stil is en eeuwig kent zijn plaats.

Dan uit de stilte zie je beneden de cosmos nog en dansen zo ver de sterren, Aan klinkt beneden je nog melodie, harmonie en geluid.

Dan is daarbeneden nog het geopenbaarde, dat in tegenstelling zich uit.

~~In~~ jezelf draag je het ene, het kleinoed, de kracht van onmetelijke waarde, dat wat aarde en hemel samensmeedt; Gods woord, de schepingskracht, de eeuwige naam, waarmee het Al zichzelf en al wat Al bereikt in waarheid werkelijk heet.

Ik weet niet of u mijn concept van stilte heeft kunnen volgen. Wanneer we in ons zelf een ogenblik stil zijn, dan vrienden, is dat soms een begin van contact met de grote stilte. Zwijs soms in jezelf, opdat in de stilte die ontstaat, de gedachten zelve vervagen en zo voor een ogenblik de oneindigheid moge spreken in de eindige vorm van het eindige wezen, dat ge thans nog zijt naar uw eigen beeld en voorstelling.

En ik geloof dat ik met deze zin mag sluiten. Ik wens u natuurlijk, mede namens onze vrienden uit de geest hier aanwezig, de sprekers van deze morgen, allemaal een erg prettige Zondag met die waarschuwing: Geniet de ogenblikken zon die komen, maar vertrouw ze niet teveel...Veel plezier.

: - : - :

